

въ форми-тѣ пространства и времени; а други не сѣ съ тѣхъ однородни; защото едни-тѣ подхождатъ подъ понятіе-то *числа* и *протяженности*; а чрезъ други-тѣ се изражава *свойство* и *принадлежность*. Спорядъ туй относително тѣхно различіе къмъ пространство и време, първи-тѣ бѣляци могатъ да се назоватъ *количествени*, а втори-тѣ *качествени*. За да се обьяени това по добръ, да взмемъ за примѣръ представеніе-то на една къща. Въ нея, ширина, дължина число-то на стая-тѣ, прозоруци-тѣ и т. под. сѣ бѣляци *количествени*; а хубостъ, ягкостъ, удобностя и т. под. сѣ бѣляци *качествени*. — Като размислимъ за тые предмети отдѣлно, и като съединимъ черты-тѣ на всѣки родъ особно, ще видимъ че мѣкаръ това съединеніе да се свърша спорядъ сѣщы-тѣ закони на разумъ-тѣ, но че оно не е еднакво, и че, като поставимъ количествени-тѣ бѣлцы въ едно взаимно отношеніе, ще имамы едно *машемашическо мисляне*; а като съединимъ качественны-тѣ бѣляци помежду имъ, ще имамы едно *логическо мисляне*. — Отъ това слѣдова че:

1) Да мислимъ математически ще каже: да поставимъ въ взаимно отношеніе нѣкои *численны* или *протяженны величини* спорядъ закони-тѣ на мисляне-то или — все равно, да мислимъ и *пространство-шо* и *време-шо* въ нѣкои предѣли и ограниченія, съобразно съ закони-тѣ на разумъ-тѣ. — Но защото форми-тѣ пространства и времени сами по себе си естествено нѣматъ никои предѣлы, то мы трѣба да почитамы ограниченія-та пространства и времени; или, все едно, числителны-тѣ и протяженны величини за неизбѣжно условіе на математическо-то мисляне. Подъ тія условія, математическо-то мисляне, кое-то е, по само-то свое съдържанье, формално, обикновенно се називава *число*, и се развива по особенный, нему свойственный спо-